

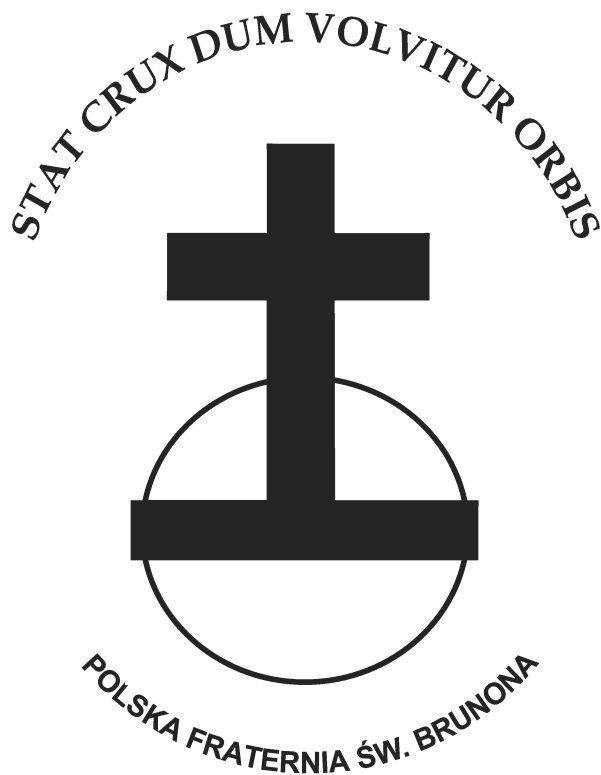
POLSKA FRATERNIA ŚWIĘTEGO BRUNONA

MAŁE OFICJUM

O

Świętym Brunonie

Wersja robocza
tylko do użytku prywatnego

2013

WEZWANIE

K. Panie, otwórz wargi moje.
W. A usta moje głosić będą Twoją chwałę.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, którego chwała w świętym Brunonie zajaśniała.

Psalm 67

GODZINA CZYTAŃ

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

(powyższe wersety opuszcza się, jeśli godzinę poprzedza Wezwanie)

HYMN

1 Ciebie, Chryste, wobec świata
Wyznał Brunon święty,
Co pustelniczego życia
Stromą ścieżkę obrał sobie.

2 Dom porzucił i zaszczyty,
I oddalił się od świata,
By przebywać myślą w niebie
I jedynie szukać Boga.

3 Na modlitwie dniem i nocą
Wielbił Boga z aniołami;
Męczenników naśladował
Niosąc życia krzyż wytrwale.

4 I tak stał się jasnym wzorem
I pasterzem dobrych uczniów,
Którym pragnął raczej służyć
Niż wynosić się nad nimi.

5 Wreszcie na wezwanie Twoje
Do królestwa wniósł miłości
Plon obfity swego życia
Na pokoju wzrosły glebie.

6 Tobie, Chryste, cześć i chwała,
Tobie, Ojczy, Duchu Święty,
Który tak nagradzasz hojnie
Tych, co z wiarą Cię szukają. Amen.

1 Ant. Święty Brunon dniem i nocą rozmyślał nad prawem Pańskim.

Psalm 1 Dwie drogi życia

Szczęśliwy człowiek, *
który nie idzie za radą występnych,
Nie wchodzi na drogę grzeszników *
i nie zasiada w gronie szyderców,
Lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.
On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, *
które wydaje owoc w swoim czasie.
Liście jego nie więdną, *
a wszystko, co czyni, jest udane.
Co innego grzesznicy: *
są jak plewa, którą wiatr rozmiata.
Przeto nie ostoją się na sędzię występnego *
ani grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych.
Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu znana, *
a droga występnych zaginie.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

1 Ant. Święty Brunon dniem i nocą rozmyślał nad prawem Pańskim.

K. Wyprowadziłem go na pustynię.

W. Przemówiłem do jego serca.

I CZYTANIE

Z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian

3, 8 - 14

Bracia: wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim - nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze - przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych. Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wyężając siły ku temu, co przede mną, pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Responsorium

K. Bóg wezwał świętego Brunona do nagrody w Jezusie Chrystusie.

W. Przez poznanie mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach.

K. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznałem to za śmieci.

W. Przez poznanie mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach.

2 Ant. Rozkwitłem, Panie, w Tobie, rozrośłem się jak cedr na Libanie, na wieki będę świadczył o Bożej sprawiedliwości.

Psalm 92 Doskonałość Boża

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twojemu imieniu, Najwyższy,
Rano głosić łaskawość Twoją, *
a wierność Twoją nocami,
Na harfie dziesięciostrunnej i lirze, *
pieśnią przy dźwiękach cytry.
Bo weselę się, Panie, Twoimi czynami, *
raduję się dziełami rąk Twoich.
Jak wielkie są dzieła Twoje, Panie, *
i jakże głębokie Tve myśli!
Nie zna ich człowiek nierozumny *
i głupiec ich nie pojmuje.
Chociaż występni się plenią jak zielsko, *
a złoczyńcy jaśnieją przepychem,
I tak pójdą na wieczną zagładę, *
Ty zaś, Panie, na wieki jesteś wywyższony.
Bo oto wrogowie Twoi, Panie, †
bo oto wrogowie Twoi poginą, *
rozproszą się wszyscy złoczyńcy.
Dałeś mi siłę bawołu, *
skropiłeś mnie świeżym olejkiem.
Moje oko spogląda z góry na nieprzyjaciół, †
a uszy me usłyszały o klęsce przeciwników, *
tych, którzy na mnie powstają.
Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.
Zasadzeni w domu Pańskim *
rozkwitną na dziedzińcach Boga naszego.
Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków,

Aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy; *
On moją Opoką i nie ma w Nim nieprawości.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

2 Ant. Rozkwitłem, Panie, w Tobie, rozrosłem się jak cedr na Libanie, na wieki będę świadczył o Bożej sprawiedliwości.

K. Uciekłem z burzy tego świata.

W. Do bezpiecznego i cichego portu.

II CZYTANIE

Czyta się naprzemiennie jedno z dwóch podanych czytań wraz z responsorium:

Z Listu św. Brunona do Radulfa zwanego Zielonym

Ile zaś samotność i cisza pustelni niosą pożytku i boskiej radości miłośnikom swoim, ci tylko wiedzą, którzy tego doświadczyli. Tu bowiem ludzie dzielni mogą powracać do siebie, o ile tylko zechcą, i „mieszkać sami z sobą”, stale pielęgnując załączki cnót i żywić się szczęśliwie owocami raj (por. Rdz 3,2). Tu poszukuje się owego oka, które pogodnym wejrzeniem rani miłością Oblubieńca (por. Pnp 4,9), którym – jeśli jest czyste i szczere – dostrzega się Boga (por. Mt 5,8). Tu święci się pracowity odpoczynek i w spokojnym spoczywa działaniu. Tu za trud bitewny odpłaca Bóg swoim bojownikom upragnioną nagrodą (por. 2 Tm 4, 7-8) – pokojem właśnie, którego nie zna świat (por. J 14, 27) i *radością w Duchu Świętym* (Rz 14, 17). (...) Któż nie dostrzega, jak piękne, jak pożyteczne i jak radosne jest przebywanie w szkole pod nakazami Ducha Świętego oraz zgłębianie boskiej filozofii, która jedyna daje prawdziwe szczęście.

Responsorium

K. Ta jest ową kształną Rachelą, o pięknym wyglądzie, którą bardziej ukochał Jakub.

W. Mniej liczni są bowiem synowie rozmyślania niż działania.

K. Kto miłuje świat, i to, co jest na świecie, to jest pożyteczność ciała, pożyteczność oczu, a także żądę sławy – w tym nie ma miłości Ojca.

W. Mniej liczni są bowiem synowie rozmyślania niż działania.

lub

Z listu św. Brunona, kapłana, do swych synów Kartuzów

Z częstych i serdecznych sprawozdań czcigodnego brata naszego, Landowina, dowiaduję się o waszej niezłomnej surowości w zachowywaniu roztrzonego i prawdziwie chwalebego trybu życia. Usłyszawszy ponadto o świętej waszej miłości i nieustannej gorliwości w czynieniu tego, co czyste i szlachetne, raduje się wielce duch mój w Panu. Zaiste raduję się, pragnę wielbić Pana i dziękować Mu, a zarazem przeżywam smutek. Cieszę się wprawdzie - co jest słuszne - wzrostem owoców waszych cnót, boleję zaś i wstydę, iż sam beczynnym i gnuśnym trwam w nędzy moich grzechów.

Cieszcie się więc, bracia umiłowani, szczęściem, które wam przypadło w udziale, oraz hojnością danej wam przez Boga łaski. Cieszcie się, że uniknęliście tak wielu niebezpieczeństw i nieszczęść w zawierusze tego świata. Cieszcie się, że znaleźliście spokojną i bezpieczną przystań w doskonale chronionym porcie; wielu pragnie się tam dostać, wielu dokłada starań, a jednak nie dochodzą. Liczni zaś, chociaż doszli, zostali usunięci, ponieważ nie otrzymali łaski z wysoka.

Przeto bracia moi, wiedźcie i bądźcie przekonani, że każdy, kto już się cieszył owym tak pożądanym dobrem, a stracił je z jakiegokolwiek powodu, do końca będzie żałował, jeśli poważnie troszczy się o zbawienie swej duszy.

Co do was, umiłowani moi bracia konwersi, powiadam: "Uwielbia dusza moja Pana". Jasno bowiem widzę wielkość Jego miłosierdzia nad wami, według słów waszego przeora i umiowanego ojca, który się wami bardzo chlubi i raduje. Cieszymy się i my, bo choć się nie wyróżniacie

wykształceniem, Bóg sam wypisuje w sercach waszych nie tylko miłość, ale też znajomość swego prawa.

Czynem ukazujecie, co miłujecie i co znacie. Kiedy bowiem z wszelką gorliwością i staraniem zachowujecie prawdziwe posłuszeństwo, jest rzeczą jasną, że w ten sposób zbieracie doskonały i życiodajny owoc Ksiąg świętych.

Responsorium

por. Ps 55, 7. 8; 1 J 2, 17

K. Któż mi da skrzydła jak gołębiczy, † a uleczę i spocznę?

W. Ucieknę daleko, zamieszkać na pustyni.

K. Świat przemija, a z nim jego pożądliwość; kto wypełnia wolę Bożą, trwa na wieki.

W. Ucieknę daleko, zamieszkać na pustyni.

3 Ant. Niech nam towarzyszy, zawsze czysta miłość Pana.

Pieśń (Syr 44, 1 – 2.7.10.15)

Wychwalajmy mężów sławnych *
i ojców naszych według następstwa ich pochodzenia.
Pan stworzył w nich wielką chwałę *
i Wspaniałą wielkość od wieków.
Wszyscy ci przez pokolenia byli wychwalani *
i stali się dumą swoich czasów.
Lecz ci są mężowie pobożni, *
których cnoty nie zostały zapomniane.
Narody opowiadają ich mądrość, *
a zgromadzenie głosi chwałę.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń (Syr 2, 7 – 9.15 – 17)

Którzy boicie się Pana, oczekujcie Jego zmiłowania, *
nie zbaczajcie z drogi, abyście nie upadli.
Którzy boicie się Pana, zawierzcie Mu, *
a nie przepadnie wasza zapłata.
Którzy boicie się Pana, spodziewajcie się dobra, *
wiecznego wesela i zmiłowania.
Którzy się Pana boją, będą posłuszni Jego słowom, *
a miłujący Go pójdą Jego drogami.
Którzy się Pana boją, będą szukać Jego upodobania, *
a miłujący Go w Prawie znajdą nasycenie.
Którzy się Pana boją, przygotują swe serce, *
a przed obliczem Jego unią swe dusze.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

3 Ant. Niech nam towarzyszy, zawsze czysta miłość Pana.

K. To jest owa część najlepsza.

W. Którą Maria obrała, i której nie będzie pozbawiona.

III CZYTANIE

Niedziela:

Z listu świętego Amoniusza, pustelnika

(List 18)

Ukochani! Oto wam ukazałem zbawienną pod każdym względem moc ciszy i jak bardzo jest ona miła Bogu. Piszę wam dlatego, abyście mocno trwali w waszym powołaniu. Wiedźcie z całą pewnością, że święci postępowali w łasce, ponieważ pielęgowali ciszę i skupienie; ogarnęła ich więc moc Boża i zostały im objawione tajemnice nieba, i mogli się wznieść ponad przemijającą postać tego świata. Ten, kto wam pisze o tych sprawach, już może wam pisać o milczeniu.

Wy zaś trwajcie niewzruszenie w tym, coście podjęli. Ten, kto opuszcza ciszę milczenia, nie jest w stanie przewyciężyć swoich namiętności i zwalczyć nieprzyjaciela duszy, bo pozostaje jeszcze w ich mocy. Ale wy je zwyciężycie, a moc Boża jest z wami.

Poniedziałek:

Z notki pozostawionej przez Louisa Veuillot po wizycie w kartuzji Part-Dieau

Kiedy zimą o północy, nagle rozbłyska światło na kościelnym chórze, a mnisi w swoich długich szatach klęczą w stallach (...) i rozpoczynają śpiewem wysławiać Najwyższego. Kiedy święty chór (...) zanosi swój śpiew przed tron Boga. Kiedy w śpiewie można rozpoznać wszystkie ludzkie smutki. Kiedy słychać tych samotników zapomnianych przez świat przypominający się w ich modlitwach i poprzez owoc ich nawrócenia, którego świat nie zna, a które to umieszczają ów świat w miłosiernych dłoniach Boga. Jak nie spojrzeć w przeszłość (...). I trwa ta modlitwa z roku na rok, poprzez wieki (...), niezmiennie wznoszona każdej nocy! Na próżno przybywa tu śmierć, nigdy nie opróżni stali, które wydają się być napełnione tą samą grupą. Rewolucje zmieniały imperia, ale nie udało się im zmienić pragnień tych pobożnych dusz, ani nawet przecinka w hymnach, które recytują. Wielu z tych, którzy nastaną po nas, podobnie jak i my przybyliśmy tu po wielkiej liczbie innych, odnajdzie tu to, co i myśmy odnaleźli. Będą kontemplować te wszystkie wspaniałości, sercami pełnymi pobożnego żalu, połączą swoje głosy, z głosami, które nigdy nie cichną.

Wtorek:

Z książki *Rozmowy o milczeniu*, aut. Lucien Chenevière OCR, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2009

Bóg udzielił twej duszy życia w łasce, gdy milczała: na chrzcie świętym, w niezmaconej ciszy. Wypełnił ją samym Sobą i tylko Sobą. Dopiero później, stopniowo, wtargnął do niej świat. Ogarnął ją hałas, zagłuszając cichy głos Boga. Odtąd zgiełk się wzmaga. Powróć do milczenia chrztu, mój bracie! (...) Podziwiaj cudowny spokój Jezusa wobec zadania obejmującego świat i cały rodzaj ludzki. Oświeca niewielu słowami. Zbawia przez unieruchomiony i milczący krzyż. Cała ludzka roztropność nie podważy Jego słów: „Gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie” (J 12, 32). Apostołowie, wielcy kaznodzieje, święci nigdy nie poświęcali swojej rozmowy z Bogiem na rzecz apostołowskiego zapалу. Powierzali wszystko Jego Opatrzności i nigdy w Niego nie wątpili. Dokonania doczesne prawdziwych kontemplatyków są zadziwiające, podobnie jak bezpłodny jest niepokój wszelkiej zewnętrznej działalności. Czysta miłość Boga jest filtrem. Usunie z twojej duszy nie tylko to, co jej się sprzeciwia, ale i to, co jej nie ożywia. Przeciwstawia się wszelkiemu hałasowi, który mógłby zagłuszyć lub zmienić Jego głos: „Gdy głęboka cisza zalegała wszystko, a noc w swoim biegu dosięgała połowy, wszechmocne Twe Słowo, Panie, zstąpiło z królewskiej stolicy”. Bóg przychodzi, kiedy na ziemi wszystko, co ziemskie, pogrążone jest we śnie.

Środa:

Z książki *Rozmowy o milczeniu*, aut. Lucien Chenevière OCR, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2009

Zagłuszaj hałas wspomnień. Nie przywołuj, nie ożywiaj żadnego ze złych wspomnień. Zło, za które żałowałaś, zostało przebaczone. Wspaniałomyślność obecnej miłości wynagradza dawne błędy. Zapomnij o ich konkretnych okolicznościach. Wystarczy, byś pozostawał przed Bogiem jak grzesznik, który doznał Jego nieskończonego miłosierdzia. Zło jest „nicością”: po co je sobie przypominać? Myśl tylko o łasce, która cię zbawia, o jej rzutowaniu na wieczność. Bóg wszystko zniszczył. Nie kolekcjonuj

tego, co nie istnieje. Zachowaj dla Niego serce po synowsku skruszone, uciszone i czułe: na tym polega żal.

Ukryj w Bożym sercu swoją czułość dla najbliższych. Kochaj ich w Nim. Taka miłość jest nieskończenie głębsza i skuteczniejsza. Pragnij dla swych przyjaciół miłości Boga: jest to jedyne prawdziwe dobro. Twoja wierność powołaniu kontemplacyjnemu wyjedna je dla nich; wszelki kompromis będzie utrudniał Bogu udzielanie się. Jeśli jednak obowiązek tego wymaga, bądź ujmująco serdeczny, zapominający o sobie. Z zasady bądź daleki od świata. Jezus opuścił swoją matkę, by nas zbawić. W rzeczywistości odłączając się od niej, najściślej się z nią zjednoczył.

Czwartek:

Z książki *Rozmowy o milczeniu*, aut. Lucien Chenevière OCR, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2009

Dla nas, ludzi samotnych i milczących, poznawanie, adorowanie, miłowanie i uwielbianie Boga jest wszystkim w życiu, jedyną koniecznością. Nasza pielgrzymka jest krótka, nasz umysł ograniczony, nasze wolne chwile są rzadkie. (...) Nie zwracaj uwagi na to, co przypadkowe. Skieruj wzrok na wieczność lub na to, co stanowi prawdziwy odbłask jej piękna: naturę i dusze, w których Bóg się przegląda. W twojej miłości do Boga i żarliwości o Jego chwałę zawierają się trzy pierwsze prośby „Ojczy nasz”: obejmują one także ludzi. Ty bądź zajęty wyłącznie Nim. (...) Co robią inni? To mało ważne. Twoim powołaniem nie jest udzielanie pomocy w ich poczynaniach. Jak błogosławieni w niebie, patrz na świat w Bogu, a nie na Boga poprzez świat. Bądź „ofiara chwały”; dzięki temu ziemia będzie lepsza i błogosławiona. Obyś mógł stać się podobny do świecy z prawdziwego wosku, która jasna i czysta płonie samotnie przed Hostią w cieniu pustej kaplicy, gdzie jednak zbiegają się wszystkie serca świata i skąd rozchodzą się wszystkie łaski dla całej ziemi!...

Piątek:

Z medytacji i modlitw Matki Teresy z Kalkuty,
VERBINUM, Wydawnictwo Księży Werbistów, Warszawa 1988.

Modlące się dusze są duszami wielkiej ciszy. Nie możemy stanąć przed obliczem Boga, jeśli nie wypracujemy w sobie ciszy wewnętrznej i na zewnątrz. Bóg jest przyjacielem ciszy. Niechże nasze serca wielbią Jezusa, który trzydzieści lat z trzydziestu trzech spędził w ciszy, który rozpoczął swoje publiczne życie od tego, że przez czterdzieści dni przebywał w ciszy. Którego często oddalał się, by w górach, pośród ciszy, spędzić noc. Ten, który rozmawiał z Najwyższym, ukrywa w ciszy swoje ziemskie życie; wielbijmy Jezusa w eucharystycznej ciszy. Odczuwamy potrzebę znalezienia Boga, ale przecież nie znajdziemy Go w nieustającym hałasie. Przyjrzyjmy się naturze: jak cicho rosną drzewa, kwiaty, trawa; spójrzmy na gwiazdy, księżyc i słońce, w jakiej ciszy poruszają się w przestworzach. (...) Im więcej otrzymamy w modlitwie i ciszy, tym więcej będziemy mogli dać z siebie w naszym aktywnym życiu. Cisza sprawia, że wszystko dookoła spostrzegamy w innym świetle. Potrzebujemy ciszy, aby dotknąć naszej duszy. Istotne jest nie to, co my mówimy, jedynie to, co Bóg mówi do nas i przez nas. W ciszy zawsze oczekuje nas Jezus. W ciszy będzie nas słuchał i także w ciszy przemówi do naszej duszy – wtedy usłyszymy Jego głos. Ciszę wewnętrzną trudno osiągnąć, jednak musimy podjąć ten wysiłek. W ciszy znajdziemy nową siłę ducha i prawdziwą jedność. Moc Boża stanie się naszą mocą i sprawi, że wszystko, co czynimy, czynić będziemy dobrze. Nasze myśli będą jedno z myślami Pana Boga, nasze modlitwy z Jego modlitwą, nasze czyny z działaniem Bożym, nasze życie z Jego życiem. Każde nasze słowo będzie daremne, jeśli nie będzie pochodzić z naszego wnętrza. Słowa, którym Chrystus nie da swojego światła, jedynie pogłębią ciemności.

Sobota:

Z dzieła *Rana miłości. Konferencje kartuskie*. Wydawnictwo Benedyktynów, Kraków 2008

Listy św. Brunona, napisane z całym zapalem serca, są od początku do końca rodzajem wyznania wszystkiego, co Pan zesłał mu do odkrycia. Odnosi się to zwłaszcza do zachwyty pełnego pasji, dla korzyści płynących z samotności i ciszy, którymi dzieli się z Radulfem. „Wiedzą ci tylko, którzy tego doświadczyli” – pisze. Po czym od razu ukazuje przyjacielowi całą swą wiedzę na ten temat. Św.

Brunon był mężem ciszy i zbadał jej tajemnice. Nasze Statuty za przykładem naszego Ojca, powracają wielokrotnie do piękna ciszy i jej świętości wnoszonej do naszego życia. (...) Jeśli mamy zamiar stać się ludźmi ciszy, musimy dążyć do osiągnięcia jej z całą odpowiedzialnością. Doświadcza się tego na różnych poziomach. Przede wszystkim w stosunku do innych: „Nasza miłość do braci powinna się objawiać po pierwsze w szacunku dla ich samotności” (1.4.4.-4.12.5). (...) Odpowiedzialność za naszych współbraci, chociaż prawdziwa, jest tylko znakiem znacznie większej odpowiedzialności, jaka na nas spoczywa wobec wszystkich ludzi: „Wybierając życie ukryte, nie opuszczamy wielkiej rodziny ludzkiej, przeciwnie – oddając się wyłącznie Bogu, sprawujemy wyjątkową rolę w Kościele” (4,34,1). Oznacza to, że jakość naszej ciszy to nie prywatna sprawa między nami a Bogiem. Źródło ciszy i bliskości Bożej powinno wytryskać z naszego serca na cały wszechświat. Możemy czasem narzekać na hałas, który rozprasza serce w świecie, ale czy częściowo nie jest to nasza wina, jeśli nie spełniamy naszej funkcji źródła ciszy?

Responsorium

K. Święty Brunon z natchnienia Bożego oddał się od świata, słuchał słów Bożych i wypełniał je.

W. Podobnie jak człowiek, który buduje dom; wkopał się głęboko i fundament założył na skale.

K. Nie wahał się wszystko porzucić; swoje życie oparł jedynie na Chrystusie.

W. Podobnie jak człowiek, który buduje dom; wkopał się głęboko i fundament założył na skale.

Wezwanie końcowe:

K. Módl się za nami święty ojcze Brunonie.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Modlitwa

Boże, Ty powołałeś świętego Brunona do służenia Tobie w samotności, + za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, * abyśmy wśród rozproszeń życia codziennego zachowali zjednoczenie z Tobą. Przez naszego Pana.

JUTRZNIA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.

Chwała Ojcu. Jak była na początku.

(powyższe wersety opuszcza się, jeśli godzinę poprzedza Wezwanie)

HYMN

1 Przystoi nam dzisiaj radosnym sercem
Oddać cześć słuszną ojcu Brunonowi,
Który podążył z wiarą za Chrystusem
Po stromej ścieżce.

2 Trudne i twarde usłyszałeś słowa,
Lecz bez wahania porzuciłeś wszystko,
Bo zapragnąłeś dać takiemu Panu
Całe swe serce.

3 W sprawiedliwości ćwiczysz się gorliwie,
Posłusznie chowasz czystość i milczenie:
W nich jest broń twoja, w nich i twoje siły
Do nowej walki.

4 Swoją modlitwą i swoim przykładem
I nas pociągnij, byśmy tam dotarli,
Gdzie ty na wieki śpiewasz chwałę Bogu
W Trójcy Jednemu. Amen.

Ant. Weselę się, bo w Bogu znalazłem schronienie przed niepewnością świata, jego zagrożeniem i zagładą.

Psalm 63, 2-9 Tęsknota za Bogiem

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą, *
jak zeschnięta ziemia łaknąca wody.
Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *

więc słać Cię będą moje wargi.
Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami,
Gdy myślę o Tobie na moim posłaniu *
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
"Do Ciebie lgnie moja dusza, *
prawica Twoja mnie wspiera".
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń (Syr 14, 20-21.23-27; 15, 1-2a.3-6)

Szczęśliwy mąż, który się ćwiczy w mądrości *
i który się radzi swego rozumu.
Który rozważa drogi jej w swym sercu *
i zastanawia się nad jej ukrytymi sprawami.
Kto zaglądać będzie przez jej okna, *
kto słucha przy jej drzwiach.
Kto zamieszka blisko jej domu *
i wbije kołek w jej ściany.
Kto postawi namiot swój przy jej boku *
ten zajmie miejsce w szczęśliwym mieszkaniu.
Postawi swe dzieci pod jej dachem *
i pod jej gałęziami będzie przebywał.
Ona zasłoni go przed żarem *
i odpoczywać będzie w jej chwale.
Ten, co Pana się boi, będzie tak czynił, *
a kto trzyma się Prawa, posiadzie mądrość.
Jak matka wyjdzie ona naprzeciw niego, †
nakarmi go chlebem rozumu *
i napoi go wodą mądrości.
Oprze się na niej i nie upadnie, *
zbliży się do niej i nie będzie zawstydzony.
Ona go wywyższy ponad jego bliskich *
i pośród zgromadzenia otworzy mu usta.
Znajdzie on wesele i wieniec uniesienia *
i wieczne imię odziedziczy.
Chwała Ojcu i Synowi *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Psalm 19 B, 8-15
Chwała Boga Prawodawcy

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
świadećstwo Pana jest pewne, nierozważnego uczy mądrości.
Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.
Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, wszystkie razem słuszne,
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

Zważa na nie Twój sługa *
i nagrodę otrzyma za ich przestrzeganie.
Kto jednak widzi swoje błędy? *
Oczyść mnie z błędów przede mną ukrytych.
Także od pychy broń swojego sługę, *
by nie panowała nade mną.
Wtedy będę bez skazy *
i wolny od wielkiego występku.
Niech znajdą uznanie przed Tobą †
słowa ust moich i myśli mego serca, *
Panie, moja opoko i mój Zbawicielu.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Weselę się, bo w Bogu znalazłem schronienie przed niepewnością świata, jego zagrożeniem i zagładą.

CZYTANIE

1 P 1, 14

Bądźcie jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście nieświadomi, ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

Responsorium

K. Jak ziemia zeschła * moja dusza tylko Ciebie pragnie.
W. Jak ziemia zeschła * moja dusza tylko Ciebie pragnie.
K. Oczyść mnie z błędów przede mną ukrytych.
W. Moja dusza tylko Ciebie pragnie.
K. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
W. Jak ziemia zeschła * moja dusza tylko Ciebie pragnie.

Ant. do Pieśni Zachariasza: Raduję się i ogarnia mnie uniesienie, gdy błogosławię Pana i składam Mu dzięki.

Ojczy Nasz.

Modlitwa

Boże, Ty powołałeś świętego Brunona do służenia Tobie w samotności, + za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, * abyśmy wśród rozproszeń życia codziennego zachowali zjednoczenie z Tobą. Przez naszego Pana.

PRYMA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

HYMN

1 Brunonie, ty włożyłeś całe serce,
Aby poznać mądrość. Praktykowałeś ciszę,
A dzięki niej Bóg ukazał ci mądrość.

2 Twoje uszy były uważne,
Szukałeś jej otwarcie podczas modlitwy
A ona rozlała się w twoim sercu jak deszcz.

3 Jesteś szczęśliwy, bo znalazłeś ją!

Chwalimy Tego, który ci jej udzielił,
Gdy widzimy twoje czyny naznaczone
Łagodnością i mądrością.

4 Twa cisza stała się pochwałą,
Gdyż Mądrość
Otwiera usta niemym.

5 Przyjdź, Duchu mądrości,
Pragnę prawdy.
Wszystkie istoty stoją otworem
Przed Tobą. Amen.

(Mniszka kartuzji Notre-Dame, XX wiek)

Ant. Bóg czuwał nad jego wyjściem i powrotem.

Psalm 121
Bóg czuwa nad wiernymi

Wznoszę swe oczy ku górom, *
skąd nadejść ma dla mnie pomoc?
Pomoc moja od Pana, *
który stworzył niebo i ziemię.
On nie pozwoli, by potknęła się twa noga, *
ani się nie zdrzemnie Ten, który ciebie strzeże.
Nie zdrzemnie się ani nie zaśnie *
Ten, który czuwa nad Izraelem.
Pan ciebie strzeże, †
jest cieniem nad tobą, *
stoi po twojej prawicy.
We dnie nie porazi cię słońce *
ani księżyc wśród nocy.
Pan cię uchroni od zła wszelkiego, *
ochroni twoją duszę.
Pan będzie czuwał †
nad twoim wyjściem i powrotem *
teraz i po wszystkie czasy.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń Jr 17, 7 – 8

Błogosławiony mąż, który pokłada ufność w Panu, *
i Pan jest jego nadzieją.
Jest on podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, *
co swe korzenie puszcza ku strumieniowi;
Nie obawia się, skoro przyjdzie upał, *
bo utrzyma zielone liście;
Także w roku posuchy nie doznaje niepokoju *
i nie przestaje wydawać owoców.
Chwała Ojcu i Synowi *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Bóg czuwał nad jego wyjściem i powrotem.

CZYTANIE

Ga 6, 8b

Co człowiek sieje, to i żąć będzie: kto sieje w ciele swoim, jako plon ciała zbierze zagładę; kto sieje w duchu, jako plon ducha zbierze życie wieczne.

K. Ty, Panie, jesteś moją nadzieją.

W. Dlatego nie przestaję wydawać owoców.

Modlitwa

Boże, Ty powołałeś świętego Brunona do służenia Tobie w samotności, + za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, * abyśmy wśród rozproszeń życia codziennego zachowali zjednoczenie z Tobą, Chrystusa Pana naszego. Amen.

TERCJA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

HYMN jak w Prymie

Ant. Święty Brunon nie zabiegał o złoto, dlatego Bóg obdarzył go wielkimi dobrami.

Psalm 123 Bóg nadzieją narodu

Do Ciebie wznoszę oczy, *
który mieszkasz w niebie.
Jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów, *
oczy służebnicy na ręce jej pani,
Tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu, *
dopóki się nie zmiłuje nad nami.
Zmiłuj się nad nami, zmiłuj się, Panie, *
bo mamy już dosyć pogardy.
Ponad miarę nasza dusza jest nasycona *
szyderstwem zarozumialców i pysznych pogardą.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń Syr 31, 8 - 11

Szczęśliwy człowiek, którego znaleziono bez winy, *
i który nie zabiegał o złoto.
Któż to jest, a wychwalać go będziemy, *
bo dokonał rzeczy wzbudzających podziw wśród swojego ludu?
Któż był poddany takiej próbie, a pozostał doskonały? *
Stanie się to przyczyną jego chluby.
Kto mógł zgrzeszyć, a nie zgrzeszył, *
zła się dopuścić, a nie zrobił tego?
Jego dobra będą zachowane, *
a zgromadzenie opowiadać będzie o jego hojności.
Chwała Ojcu i Synowi *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Święty Brunon nie zabiegał o złoto, dlatego Bóg obdarzył go wielkimi dobrami.

CZYTANIE

Iz 30, 15b

W nawróceniu i spokoju jest wasze ocalenie. W ciszy i ufności leży wasza siła.

K. Do Ciebie, Panie, wznoszę oczy.

W. Jak sługa na ręce swego pana.

Modlitwa jak w Jutrzni

SEKSTA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

HYMN jak w Prymie

Ant. Święty Brunon zaufał Panu, i nie wyciągał swych rąk do niegodziwości.

Psalm 125

Bóg stróżem swojego ludu

Ci, którzy ufają Panu, są jak góra Syjon, *
co niewzruszenie trwa przez wieki.

Jak góry otaczają Jeruzalem, †
tak Pan swój lud otacza *
teraz i na wieki.

Nie zaciąży berło bezbożne †
nad losem sprawiedliwych, *
aby prawi nie wyciągali rąk swych do niegodziwości.

Panie, czyń dobrze dobrym *
i ludziom prawego serca.

A tych, którzy schodzą na kręte drogi, †
niech Pan oddali razem ze złoczyńcami. *

Pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń Mdr 3, 7 - 9

W dniu nawiedzenia Pana zajaśniej sprawiedliwi *
i jak iskry rozbiegną się po ściernisku.

Będą sędzić ludy, zawładną narodami, *
a nad nimi Pan będzie królował na wieki.

Ci, którzy Mu zaufali, zrozumieją prawdę, †
wierni w miłości będą przy Nim trwali, *

bo łaska i miłosierdzie są dla Jego wybranych.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Święty Brunon zaufał Panu, i nie wyciągał swych rąk do niegodziwości.

CZYTANIE

1 Kor 9, 26 – 27a

Biegnę nie jakby na oślep; walczę nie tak, jakbym zadawał ciosy w próżnię, lecz poskrwiam moje ciało i biorę je w niewolę.

K. Zaufał Panu i zrozumiał prawdę.

W. Trwał wiernie w miłości.

Modlitwa jak w Prymie

NONA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

HYMN jak w Prymie

Ant. Święty Brunon trwał w pokorze przed Bogiem, uciszył swoją duszę.

Psalm 131 Dziecięca ufność w Bogu

Panie, moje serce się nie pyszni *
i nie patrzą wyniośle moje oczy.
Nie dbam o rzeczy wielkie *
ani o to, co przewyższa me siły.
Lecz uspokoiłem i uciszyłem moją duszę; †
jak dziecko na łonie swej matki, *
jak ciche dziecko jest we mnie moja dusza.
Izraelu, złóż nadzieję w Panu, *
teraz i na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń (Mdr 10, 17 – 21)

Pan oddał świętym zapłatę za ich trudy *
i powiódł ich drogą cudowną.
Podczas dnia stał się dla nich osłoną, *
a światłem gwiazd wśród nocy.
Przeprowadził ich przez Morze Czerwone, *
przeprowadził przez wody ogromne.
Zatopił ich nieprzyjaciół *
i wyrzucił z głębin odmętów.
Sprawiedliwi zaś złupili bezbożnych †
i wywyższali, Panie, święte imię Twoje, *
zgodnie sławili Twą zwycięską rękę.
Usta bowiem niemych Mądrość otworzyła *
i głośnym uczyniła niewprawne języki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Święty Brunon trwał w pokorze przed Bogiem, uciszył swoją duszę.

CZYTANIE

Mdr 3, 15

Wspaniałe są owoce dobrych wysiłków, a korzeń mądrości nie usycha.

K. Pan stał się dla mnie osłoną.

W. I światłem gwiazd wśród nocy.

Modlitwa jak w Prymie

NIESZPORY

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

HYMN

1 Przystoi nam dzisiaj radosnym sercem
Oddać cześć słuszną ojcu Brunonowi,
Który podążył z wiarą za Chrystusem
Po stromej ścieżce.

2 Gdy z głębi serca śpiewa Bogu chwałę,
Gdy się radośnie oddaje modlitwie,
Dary i łaski Jego otrzymuje
Hojniej niż inni.

3 Uczniów oddanych swej pieczy prowadzi
Słowem i własnym przykładem na szczyty,
O których myślą ofiarni i mocni,
Bo Bóg ich wzywa.

4 Swoją modlitwą i swoim przykładem
I nas pociągnij, byśmy tam dotarli,
Gdzie ty na wieki śpiewasz chwałę Bogu
W Trójcy Jednemu. Amen.

Ant. W ciszy mego serca posłyszałem, Panie, Twój głos, wszedłeś i wieszczę z mną.

Psalm 15 Człowiek sprawiedliwy

Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *
kto zamieszka na Twej górze świętej?
Ten, kto postępuje nienagannie, †
działa sprawiedliwie *
i mówi prawdę w swoim sercu,
Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †
kto nie czyni bliźniemu nic złego *
i nie ubliża swoim sąsiadom;
Kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *
ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu;
Kto dotrzyma przysięgi niekorzystnej dla siebie, †
kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *
i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.
Kto tak postępuje, *
nigdy się nie zachwieje.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Niedziela, poniedziałek, środa, piątek:

Psalm 112 Szczęście bogobojnego

Błogosławiony człowiek, który służy Panu *
i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.
Potomstwo jego będzie potężne na ziemi, *
dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.
Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu, *
a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.
On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych, *
łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.
Dobrze się wie dzie człowiekowi, który z litości pożyczka, *
i swoimi sprawami zarządza uczciwie.
Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje *
i pozostanie w wiecznej pamięci.
Nie przelęknie się złej nowiny, *
jego mocne serce zaufało Panu.
Jego wierne serce lękać się nie będzie *
i spojrzy z wysoka na swych przeciwników.

Rozdaje i obdarza ubogich, †
jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze, *
wywyższona z chwałą będzie jego potęga.
Widzi to grzesznik i złość go ogarnia, †
zębami zgrzyta i marnieje. *
Wniwecz się obróci pragnienie grzeszników.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń (Ap 2, 17; 3, 12. 20-21)
Nagroda wiernego wyznawcy Chrystusa

Zwycięzcy dam mannę ukrytą *
i dam mu biały kamyk,
A na kamyku wypisane imię nowe, *
którego nikt nie zna prócz tego, kto je otrzymuje.
Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni mego Boga *
i już nie wyjdzie na zewnątrz.
I na nim imię mego Boga napiszę *
oraz imię miasta Boga mojego.
Oto stoję u drzwi i kołaczę, †
jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, *
wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.
Zwycięzcy dam zasiąść ze mną na moim tronie *
jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z mym Ojcem na tronie Jego.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Wtorek, czwartek, sobota:

Psalm 133
Szczęście płynące ze zgody

O jak dobrze i miło, *
gdy bracia mieszkają razem!
Jest to jak wyborny olejek na głowie, †
który spływa na brodę Aarona, *
na skraj jego szaty.
To jak rosa Hermonu, *
która spada na górę Syjon;
Bo tam udziela Pan błogosławieństwa *
i życia na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń (1 Kor 13, 1-8. 13)
Prawdziwa miłość

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, *
a miłości bym nie miał,
Stałbym się jak miedź brzęcząca *
albo cymbał brzęmiący.
Gdybym też miał dar prorokowania *

i poznał wszystkie tajemnice,
I posiadał wszelką wiedzę, †
i wszelką możliwą wiarę, tak iżbym góry przenosił, *
a miłości bym nie miał, byłbym niczym.
I gdybym całą majątność moją rozdał na jałmużnę, †
a ciało wydał na spalenie, lecz nie miał miłości, *
nic bym nie zyskał.
Miłość cierpliwa jest i łaskawa, †
miłość nie zazdrości i nie szuka uznania, *
nie unosi się pychą;
Nie dopuszcza się bezwstydu i swego nie szuka, *
nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
Nie cieszy się z niesprawiedliwości, *
lecz weseli się z prawdy.
Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, †
we wszystkim pokłada nadzieję *
i wszystko przetrzyma.
Miłość nigdy nie ustaje *
i nie jest jak proroctwa, które się kończą,
Albo jak dar języków, który zniknie, *
lub jak wiedza, której zabraknie.
Trwają więc wiara, nadzieja i miłość, *
a miłość jest z nich największa.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. W ciszy mego serca posłyszałem, Panie, Twój głos, wszedłeś i wieczerzałeś ze mną.

CZYTANIE

Rz 12, 10 – 11

W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi! W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie! Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu!

Responsorium

K. Święty Brunon * stał się filarem świątyni.
W. Święty Brunon * stał się filarem świątyni.
K. W miłości pełnił służbę Panu.
W. Stał się filarem świątyni.
K. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
W. Święty Brunon * stał się filarem świątyni.

Ant. do Pieśni Maryi:

Niedziela, poniedziałek, środa, piątek:

Święty Brunonie, zakochany w Jedynym, wolny od tego, co przemijające, mężu łagodności i radości, oddajemy się światłu, którego jesteś posłańcem, i wielbimy Pana, za wstawiennictwem Maryi, zawsze Dziewicy.

Wtorek, czwartek, sobota:

Pani Nasza, Królowo Kartuzów, módl się za nami do Boga.

Ojciec Nasz.

Modlitwa jak w Jutrzni

KOMPLETA

Boże wejrzyj. Panie pośpiesz.
Chwała Ojcu. Jak była na początku.

Święty Brunon pokornie wyznaje: „boleję i rumienię się, gdy bezwolny i ospały spoczywam w brudzie mych grzechów”. Wsparci jego przykładem i wstawiennictwem prosimy Boga o odpuszczenie naszych grzechów.

HYMN jak w Prymie

Ant. Pan jest moją ucieczką, za obrońcę mam Najwyższego.

Psalm 91 O Bożej opiece

Kto się w opiekę oddał Najwyższemu *
i w cieniu Wszechmocnego mieszka,
Mówi do Pana: "Tyś moją ucieczką i twierdzą, *
Boże mój, któremu ufam".
Bo On sam cię wyzwoli z sideł myśliwego *
i od słowa niosącego zgubę.
Okryje cię swoimi piórami, †
pod Jego skrzydła się schronisz; *
wierność Jego jest puklerzem i tarczą.
Nie ulękiesz się strachu nocnego *
ani strzały za dnia lecącej,
Ani zarazy skradającej się w mroku, *
ani moru niszczącego w południe.
A choćby tysiąc padło u boku twego †
i dziesięć tysięcy po twojej prawicy, *
ciebie to nie spotka.
Ty zaś ujrzysz własnymi oczyma *
zapłatę daną grzesznikom.
Bo Pan jest twoją ucieczką, *
za obrońcę wzięłeś Najwyższego.
Nie przystąpi do ciebie niedola, *
a cios nie dosięgnie twojego namiotu,
Bo rozkazał swoim aniołom, *
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.
Będą cię nosili na rękach, *
abyś stopy nie uraził o kamień.
Będziesz stąpał po węzłach i żmijach, *
a lwa i smoka podepczesz.
"Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie, *
osłonię go, bo poznał moje imię.
Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham †
i będę z nim w utrapieniu, *
wyzwolę go i sławą obdarzę.
Nasycę go długim życiem *
i ukażę mu moje zbawienie".
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan jest moją ucieczką, za obrońcę mam Najwyższego.

CZYTANIE por. Mdr 3, 8b
Nad świętymi Pan będzie królował na wieki.

K. Unikajmy niebezpieczeństw i klęsk w niespokojnym świecie.

W. Abyśmy osiągnęli bezpieczną przystań w Bogu.

Ant. do Pieśni Symeona: Czuwajmy ze świętym Brunonem, by nie ustała nasza miłość, i nie osłabła gorliwość o Boże prawo.

Modlitwa

Boże, Ty powołałeś świętego Brunona do służenia Tobie w samotności, + za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, * abyśmy wśród rozproszeń życia codziennego zachowali zjednoczenie z Tobą, i osiągnęli życie wieczne. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Noc spokojną i śmierć szczęśliwą niech nam da Bóg wszechmogący: Ojciec, i Syn i Duch Święty. Amen.

Antyfona do Najświętszej Maryi Panny:

Chodźmy, bracia, słuchajcie:

Wezwijcie tę Matkę

We wszystkich swych potrzebach:

Ona jest źródłem przebaczenia.

Albowiem ty zostałeś nazwana szczęśliwą,

Matko Chrystusa zawsze błogosławiona:

Słuchaj, Dziewico, ciebie nazywamy

Matką wszelkiej łagodności.

Ciesz się, światłości świata;

Ciesz się, królowo nieba,

Jasna gwiazdo poranna,

Krynico miłosierdzia.

Oto ta, która jest tak piękna,

Która podnosi się jak jutrzienka;

W każdej godzinie strzeż nas,

O to cię dziś błagamy.

(Brewiarz kartuzji Saint-Barthemy de Trisulti)